

Landgenoten,

Dat het Molukse volk al decennialang als een stiefkind wordt behandeld, weten wij sinds de illegale Indonesische bezetting na de proclamatie van de Republiek der Zuid-Molukken op 25 april 1950.

Sindsdien zijn ons land, onze natuurlijke rijkdommen en onze toekomst stelselmatig van ons afgenomen. Generaties lang is Maluku leeggeroofd, terwijl ons volk werd gemarginaliseerd.

Niet alleen ons land is ons afgenomen, maar ook onze geschiedenis, onze identiteit en onze waardigheid.

Op 30 juni 2026 werd, naar aanleiding van de moord op een landgenoot in Jakarta (Matraman), opnieuw pijnlijk duidelijk hoe diep de minachting voor het Molukse volk gaat.

Molukkers werden door Indonesiërs gelijkgesteld aan dieren en zelfs als apen aangeduid.

Zulke uitlatingen zijn geen incidenten die wij zomaar naast ons neer kunnen leggen. Zij tasten onze waardigheid aan en bevestigen wat wij al veel langer ervaren.

Daarom moet één ding volstrekt duidelijk zijn: het Molukse volk maakt geen deel uit van het Indonesië van nu. Indonesië is de naam van een Staat, maar vormt niet één volk. Wij zijn een Moluks volk, met onze eigen geschiedenis, onze eigen identiteit en ons eigen recht op zelfbeschikking.

In de afgelopen 76 jaar zijn niet alleen de natuurlijke rijkdommen van Maluku geroofd. Ook is geprobeerd onze waardigheid als kinderen van Maluku af te nemen. Maar onze waardigheid is niet verdwenen. Zij leeft voort in ons: in onze taal, onze cultuur en onze onderlinge verbondenheid.

Ook voor degenen die lang hebben geloofd in de door Java gedomineerde Indonesische staat, moet dit een keerpunt zijn. De feiten zijn niet langer te ontkennen. Wie vrede, rechtvaardigheid en een waardige toekomst voor ons volk wil, moet durven erkennen dat er maar één echte weg vooruit is: een vrij Maluku.

Daarom roep ik iedereen op om, zoals ook eerder door velen is bepleit, in 2027 een wereldcongres in Ambon te organiseren.

Laten wij daar samenkomen, ongeacht politieke kleur, godsdienst of afkomst. Als kinderen van het Molukse volk, waar wij ook wonen — in Maluku, Indonesië, Australië, Amerika, Duitsland, Engeland, Nederland of elders in de wereld — laten wij samen spreken over de toekomst van ons rijke Maluku.

Ik doe een beroep op de gouverneur, de heer Hendrik Lewerissa, de vicegouverneur, de heer Abdullah Vanath, de burgemeester van Ambon, de heer Bodewin Wattimena, en op al onze Raja's op alle eilanden, van noord tot zuid: steun dit congres.

U allen draagt mede verantwoordelijkheid voor de bescherming van onze rijkdommen, onze cultuur en onze identiteit, maar bovenal voor het niet langer accepteren van de aantasting van onze waardigheid als Moluks volk.

Met dit congres laten wij de wereld zien dat wij in staat zijn verantwoordelijkheid te dragen voor ons eigen land en onszelf te besturen. Laten wij duidelijk uitspreken dat wij als Moluks volk ons recht op zelfbeschikking willen en kunnen uitoefenen, zoals dat op 25 april 1950 is vastgelegd in de proclamatie van de Republiek der Zuid-Molukken.

Maluku hoeft de Indonesische vlag niet terug te geven aan de Indonesische bezetter. Sinds 25 april 1950 hebben wij onze eigen nationale vlag, met vier prachtige kleuren: blauw, wit, groen en rood. Er hoeft niets te worden teruggegeven. De Indonesische vlag is door ons nooit vrijwillig verkozen boven onze vierkleur. Onze vierkleur wapperde in Kota Ambon voordat de Indonesische vlag er wapperde.

Wij vragen niet om medelijden. Wij zijn geen volk om medelijden mee te hebben, maar een trots volk. Wij eisen erkenning, rechtvaardigheid en vrijheid.

Ons verleden verbindt ons, onze eenheid geeft ons kracht, maar onze toekomst vraagt van ons allen de moed om te strijden.

Mena!

Namens de Regering van de Republiek der Zuid-Molukken
in ballingschap,

Mr. J.G. Wattilete

President